گزارش میدانی «ایران» از کلینیکی که مدعی است نابینایی و اوتیسم را درمان می کند

ادعاهای مجازی و سراب درمان!

گزارش

سمیه افشین‌فر
گروه گزارش

اوتیسم، فلج مغزی، مشکلات حرکتی و حتی نابینایی درمان می‌شود، اما نه در واقعیت، در فضای مجازی و توسط فردی که مدعی شیوه جدیدی در درمان بیماری‌هاست. صفحات مجازی این فرد مملو از ویدیوهای دردمندانی است که با سودای سلامت راهی این کلینیک شده‌اند، مانند همه کلیپ‌هایی که بسیاری از پزشک‌نماها و کلاهبرداران در فضای مجازی منتشر می‌کنند. مادری از شهری دور فرزند دارای معلولیتش را آورده و با گریه از تغییرات کوچک فرزندش، دلخوش به ادامه درمان است. پدری با دختر نابینایش آمده، دختر می‌گوید تا قبل از این هیچ درکی از نور و روشنایی نداشته و بعد از یک جلسه درمان دکتر، حالا نور را می‌بیند! کلیپ‌های دیگری هم هست که با اشک و شور و خنده، از دکتری می‌گوید که مدعی ابداع شیوه جدیدی است؛ شیوه‌ای که هیچ‌کس نمی‌داند چیست. از بررسی کلیپ‌های منتشر شده از بیماران نیز نمی‌توان چیز زیادی متوجه شد. بررسی‌های سایت کلینیک هم نشان می‌دهد با سایت یک کلینیک روانشناسی مواجه هستیم؛ سایتی که زیر نظر یک دکتر روانشناس قرار دارد و همه چیز طبیعی است، یعنی همه مواردی که مطرح شده در حیطه کار روانشناسان است؛ از درمان لکنت تا درمان فوبیا. در هیچ قسمتی از سایت کلینیک خبری از درمان بیماری‌های مختلف نیست، اما یک جای کار می‌لنگد.

به بهانه بیماری یکی از نزدیکان راهی کلینیک می‌شوم. داخل مرکز شلوغ است، هر کسی که آمده، فرد دارای معلولیت و سالمندی را با خودش آورده است. یک میز در سالن قرار دارد، وقتی می‌پرسم برای فرزندم که دچار اوتیسم است می‌خواهم وقت بگیرم، مرد پشت میز، من را به سه ماه دیگر ارجاع می‌دهد، التماس هم فایده‌ای ندارد، باید فرم‌ها را پر کنم و منتظر وقت باشم. در فرم‌هایی که در برابرم قرار می‌گیرد، نوشته شده من با میل و رضایت خودم به مرکز آمده‌ام و با رضایت شخصی و شناخت، دکتر را برای درمان انتخاب کرده‌ام. می‌خوانم، باید امضا کنم، اما من که نمی‌دانم دکتر چه می‌کند، این را می‌پرسم، مرد می‌گوید: «اگر قرار بود به هر نفر شیوه درمان آقای دکتر را توضیح بدهیم که دیگر شیوه درمان جدیدی نبود. شما یا دکتر را می‌شناسید یا نمی‌شناسید. بروید از این افرادی که نشسته‌اند، بپرسید.» قانع نشده‌ام، می‌ترسم امضا کنم، سراغ مردان و زنانی می‌روم که با همراهانشان در انتظار نشسته‌اند، بیشترشان اولین‌بار است که به کلینیک آمده‌اند؛ از چهارمحال و بختیاری، قشم، ساری و... هیچ‌کدام هم نمی‌دانند دکتر قرار است چه کند، فقط در صفحه دکتر ویدیوها را دیده‌اند. یازده میلیون برای جلسه اول، هفت میلیون برای جلسه بعدی و اگر نیاز به پکیج‌های ویژه باشد، هر پکیج قیمت مخصوص به خودش را دارد. پکیج اوتیسم ۶۰ میلیون تومان است و پکیج سکته مغزی ۷۰ میلیون تومان، اما در مورد درمان نابینایی انگار هنوز پکیجی طراحی نشده است.

هیچ مرجعی بر روند درمان نظارت نمی‌کند

کلینیک‌های روانشناسی باید نظارت محتوایی شوند. دکتر حمید پیروی، مسئول مرکز مشاوره دانشگاه علوم پزشکی ایران با تأکید این مطلب به «ایران» می‌گوید: «کلینیک‌های روانشناسی از وزارت ورزش و جوانان یا سازمان بهزیستی مجوز فعالیت می‌گیرند. بنابراین اداره کل مشاوره وزارت ورزش و جوانان یا سازمان بهزیستی باید فعالیت آنها را بررسی کنند. متأسفانه بیشتر نظارت‌ها فرآیندی است و خیلی نظارت محتوایی ندارند. نظارت هر دو سازمان دیداری است؛ یعنی نگاه می‌کنند که آیا برای فرد تشکیل پرونده شده، تعرفه‌ها رعایت شده یا اطلاعات مراجعه‌کننده در نرم‌افزار اطلاعات ثبت شده یا نه؟ متأسفانه هیچ مرجعی بر اینکه در دل درمان چه اتفاقی می‌افتد نظارت نمی‌کند.» پیروی با تأکید بر اینکه هنوز علم در مورد ادعاهای مطرح شده توسط این فرد چیزی نگفته است، می‌گوید: «ادعاهایی مطرح شده که هنوز علم در مورد آنها چیزی نگفته است. شاید این موارد تئوری باشد، اما اینکه ما یک نظریه تئوری را به کلینیک خودمان بیاوریم و روی مردم آزمایش کنیم، قطعاً تخلف است. هنوز حتی در دانشگاه‌ها هم چنین اطلاعاتی نیامده و راستی‌آزمایی نشده است. حتی این موضوعات در دانشگاه‌ها به شکل بالینی مورد بررسی قرار نگرفته و مجوز کار با این روش‌ها صادر نشده است، چطور یک روانشناس به خودش اجازه می‌دهد در کلینیکش از آن استفاده کند، ابزاری بیاورد و ادعای شبیه‌سازی ذهن را مطرح کند و بگوید من توانایی انجام این کارها را دارم. به نظرم این همان روانشناسی زرد است.»

مسئول مرکز مشاوره دانشگاه علوم پزشکی ایران با تأکید بر اینکه باید هر روش درمانی جدید به دانشگاه‌ها بیاید و کارهای آزمایشی روی آن انجام شود، توضیح می‌دهد: «به طور مثال هنوز در مورد تحریک مغناطیسی مغز یا نوروفیدبک به اندازه کافی پشتوانه پژوهشی و علمی نداریم که بگوییم این روش‌ها به شکل صددرصدی موفق بوده است. هنوز موفقیت این موارد زیر سؤال است، اما می‌بینیم مواردی از این دست در کلینیک‌ها انجام و ادعاهای مختلفی هم مطرح می‌شود.»

نایب رئیس جمعیت علمی پیشگیری از خودکشی ایران با اشاره به اینکه همه این موارد نیاز به انجام اقدامات پژوهشی بیشتری دارند، می‌گوید: «این روش‌ها باید حتماً توسط دانشگاه‌ها به خصوص دانشگاه‌های علوم پزشکی بررسی شوند. چون ادعای درمان بیماری‌هایی مانند «ام‌اس» و «فلج مغزی» را مطرح می‌کنند، باید دانشگاه‌های علوم پزشکی وارد شوند، کار پژوهشی و مطالعاتی انجام شود، اگر فردی که ادعا را مطرح کرده مجوز بگیرد، در کتاب تعرفه‌ها این موارد مطرح و روش درمانی پذیرفته می‌شود، در غیر این صورت افراد جامعه نباید به این افراد و شیوه‌های کار آنها اعتماد کنند و وارد این حوزه شوند.»

پیروی با اشاره به اینکه در کلینیک‌های غیرمجاز، مردم به دلیل تبلیغات آنها هزینه‌های گزافی پرداخت می‌کنند، می‌گوید: «همان‌طور که گفتم اگر این مراکز تحت نظر سازمان بهزیستی یا وزارت ورزش و جوانان باشند، مردم می‌توانند با مراجعه به این نهادها از آنها شکایت کنند؛ چون فقط این دو نهاد مجوز مرکز می‌دهند. سازمان نظام روانشناسی مجوز فعالیت فردی می‌دهد، یعنی روانشناس‌ها می‌توانند از این سازمان پروانه فعالیت دریافت کنند. مردم باید در زمان مراجعه به کلینیک‌ها حتماً به مجوز مرکز توجه کنند. البته سازمان‌های نظارتی مانند معاونت‌های سازمان غذا و دارو و معاونت‌های درمان دانشگاه‌ها حتماً باید به این ادعاها رسیدگی کنند، چون به نظرم هدف این ادعاها فقط کلاهبرداری است.»

> **پیروی:**
> **ادعاهایی مطرح شده که هنوز علم در مورد آنها چیزی نگفته است. شاید این موارد تئوری باشد، اما اینکه ما یک نظریه تئوری را به کلینیک خودمان بیاوریم و روی مردم آزمایش کنیم، قطعاً تخلف است**

۹۹ درصد نقشه‌های مغزی بیهوده است

دکتر شریعت، رئیس انجمن علمی روانپزشکان ایران نیز در مورد خدمات شبیه‌سازی ذهن و تأثیر آن در درمان بیماری‌های مختلف به «ایران» می‌گوید: «اینکه فردی ادعا می‌کند با شبیه‌سازی ذهن، بیماری‌ها را از بین می‌برد و همه آنها را با هم درمان می‌کند، به نظرم ادعای بیهوده‌ای است که باید بررسی دقیق‌تری انجام شود. این ادعا آنقدر بزرگ و غیرعلمی است که در همین حد هم می‌توانیم با قاطعیت بگوییم این فرد شارلاتان است و از درد مردم سوءاستفاده می‌کند تا منافع خودش را پیگیری کند.»

رئیس انجمن علمی روانپزشکان ایران در پاسخ به این سؤال که آیا می‌شود با بهره گرفتن از تکنیک‌های روان‌درمانی، مشکلات جسم را برطرف کرد، می‌گوید: «در این مورد مطالعاتی در دنیا انجام شده است اما اینکه بیماری نابینا باشد و با تکنیک‌های کنترل ذهن بخواهند او را بینا کنند، چنین چیزی امکان‌پذیر نیست، مگر اینکه نابینایی به دلیل بیماری روانپزشکی و آسیب روانی ایجاد شده باشد. این نابینایی، ناشی از آسیب به اعصاب مغز یا چشم و شبکیه نیست و اصطلاحاً یک نابینایی عملکردی یا بیماری روانپزشکی است. فرد نابیناست اما اختلال جسمانی ندارد، فقط اختلال عملکردی در اعصابش وجود دارد که ممکن است بتوانیم آن را با مداخلات روانشناختی برطرف کنیم. این تنها شکلی است که برای من قابل تصور است، در غیر این صورت هیچ راه دیگری وجود ندارد که بتوان فرد نابینا یا فلج را درمان کرد، مگر اینکه بیماری از همین نوع خاص باشد.»

این روزها گرفتن نقشه مغزی در بسیاری از کلینیک‌های روانشناسی مرسوم شده است و هزینه زیادی به افراد تحمیل می‌کند؛ آیا همه افراد نیاز به گرفتن نقشه مغزی دارند؟ این نقشه چیست و چه کاربردی برای روانشناسان دارد؟ شریعت در پاسخ به این سؤالات با بیان اینکه نقشه مغزی همان نوار مغز است، توضیح می‌دهد: «از شما نوار مغز می‌گیرند و با کمک محاسباتی، همان نوار را تبدیل به نقشه‌های رنگی می‌کنند، بنابراین نقشه مغزی، پراکندگی امواج مختلف مغزی را نشان می‌دهد که از نظر من تقریباً هیچ کاربردی در تشخیص اختلالات ندارد. متأسفانه با قاطعیت می‌توانم بگویم ۹۹ درصد مواردی که از نقشه مغزی استفاده می‌شود، فقط سوءاستفاده از فرد است. نقشه مغزی روشی است که فقط در موارد محدودی ممکن است به افتراق بعضی از بیماری‌ها از هم کمک کند که البته آن هم هنوز اثبات نشده و احتمال دارد تا حدودی مؤثر باشد.»

مرز باریک روانشناسی و روانپزشکی

برش

مرز بین روانشناسی و روانپزشکی باریک است، برای همین در برخی از کلینیک‌ها این مرز از بین می‌رود؛ یعنی روانشناسان به راحتی امور درمانی انجام می‌دهند، اموری که در حیطه روانپزشکی است، آیا نظارتی بر این مراکز انجام می‌شود؟ رئیس انجمن علمی روانپزشکان ایران در پاسخ به این سؤال می‌گوید: «مسئولیت نظارت بر عهده سازمانی است که مجوز داده است و آنها باید نظارت کنند و ببینند که این مراکز چه خدماتی ارائه می‌کنند اما مردم باید آگاه باشند و تخلفات را گزارش دهند تا رسیدگی شود. متأسفانه مردم کمتر سراغ شکایت از تخلفات می‌روند. مثلاً افرادی که روانشناسی بالینی خوانده‌اند، می‌توانند مداخلات روانشناختی مانند انواع روان‌درمانی‌ها را انجام دهند و طبیعی است که این بخش مهمی از درمان است ولی در مورد تشخیص‌گذاری و درمان دارویی این مسئولیت روانپزشک است؛ هر گونه مداخله‌ای مثل تحریک مغزی، در حیطه فعالیت روانپزشکان است.»

مهرورزی بیش از حد چه تأثیری در سلامت روان ما دارد؟

خسته مهربانی

گزارش

نیلوفر منصوری
گروه گزارش

آدم‌های مهربان و مهرورز محبت می کنند؛ بی‌پروا می‌بخشند و حمایتشان را از کسی دریغ نمی‌کنند و در قبال آن کوچک‌ترین توقعی ندارند. اما وقتی نوبت مراقبت از خود می‌شود، ناتوان و بی‌انگیزه می‌شوند. کارشناسان معتقدند درصد زیادی از این افراد به دلیل جلب توجه دیگران و نداشتن اعتمادبه‌نفس کافی این‌گونه رفتار می‌کنند. آنها می‌پندارند اگر تا جایی که می‌توانند به دیگران محبت کنند، هیچ‌وقت کسی از آنها ناراحت نمی‌شود و بدین ترتیب همیشه می‌توانند رابطه خوبی با آنها داشته باشند ولی متأسفانه این‌گونه افراد به قدری برای دیگران وقت می‌گذارند که تقریباً از زندگی خود بازمی‌مانند و دیر یا زود خسته و گاه افسرده می‌شوند.

ساعت ۴ بعدازظهر، کلینیک روان‌شناسی در قلب تهران؛ مراجعانی که با حال و هوایی متفاوت و چهره‌هایی مضطرب روی صندلی‌های انتظار نشسته‌اند. یکی از مراجعان، دختر جوانی به نام سیماست که مدام روی صندلی خود جابه‌جا می‌شود. او می‌گوید: «فرزند اول خانواده هستم و از همان ابتدا، در حالی از خواهر و برادر کوچک‌ترم مراقبت می‌کردم که انگار وظیفه دیگری ندارم. انگار خودم کودک نیستم و باید مثل بزرگ‌ترها رفتار کنم. مدام به خواهر و برادر کوچک‌ترم که دوقلو بودند توجه می‌کردم.» او می‌گوید: «والدینم این وظیفه را به من تحمیل نکردند اما به طور ناخواسته حمایت از آنها وظیفه‌ام شده بود. هنوز هم همان کار را انجام می‌دهم و اگر برای هر کدام‌شان مشکلی پیش بیاید، سریع دست به کار می‌شوم و تا جایی که امکانش باشد، کمکشان می‌کنم و نمی‌گذارم آب در دلشان تکان بخورد. اما آدمیزاد است دیگر، گاهی خسته و کسل می‌شود و دیگر توان فعالیت‌های اضافه را ندارد. این روزها آنقدر دل‌نازک و حساس شده‌ام که سر موضوعات و اشتباهات کوچک، ناراحت می‌شوم و در لاک خود فرو می‌روم. دوست دارم تنها باشم و کناره‌گیری کنم، اما آنها بر خلاف من، توجه و واکنشی به رفتار من ندارند. انگار هر چه محبت می‌کنم، بیشتر نادیده گرفته می‌شوم. امروز در سن ۳۲ سالگی می‌ترسم تنها شوم و کسی مرا دوست نداشته باشد و خیلی زود فراموش شوم.»

افراد «زیادی مهربان»

افراد مهرورز، کمتر یاد گرفته‌اند به نیازها و احساساتشان توجه کنند. آنها معمولاً دیگران را در اولویت قرار می‌دهند. دکتر ریحانه صبورنژاد، روانشناس به «ایران» می‌گوید: «در حقیقت این افراد که در کودکی، ارزشمندی خود را از طریق رضایت والدین یا دیگران تجربه کرده‌اند، در بزرگسالی نیز احساس «ارزش» را در گرو مفید بودن برای دیگران می‌دانند. این الگو موجب می‌شود فرد برای دریافت تأیید اجتماعی، بی‌وقفه کمک کند، اما برای نیازهای خود اولویتی قائل نشود؛ یعنی به دنیای بیرون از خود، بیشتر از دنیای درونی‌شان اهمیت می‌دهند، در حالی که نمی‌دانند هیچ‌کس کامل نیست و همین باعث می‌شود آنها هنگام شکست، خودشان را به کل ببازند.»

چگونه مهربورزیم؟

به اعتقاد روانشناسان، مهرورزی از بنیادی‌ترین رفتارهای انسانی است؛ رفتاری که موجب حفظ پیوندهای اجتماعی، سلامت روانی و انسجام اجتماعی می‌شود. اما سؤال اصلی این است که انسان تا چه اندازه باید مهرورز باشد؟ صبورنژاد می‌گوید: «میزان مهرورزی مهم نیست، بلکه داشتن تعادل میان خیرخواهی نسبت به دیگران و مراقبت از خود مهم است. انسان باید به اندازه‌ای مهرورز باشد که هم خود و هم دیگری از آن بهره‌مند شوند. مهرورزی بی‌مرز، گرچه در ظاهر فضیلت به نظر می‌رسد، اما در واقع می‌تواند مانعی برای سلامت فرد و حتی کیفیت رابطه باشد. محبت بیش از حد، بر خلاف ظاهر مثبت، پیامدهای منفی بر سلامت روان دارد و با اضطراب، افسردگی و فرسودگی هیجانی مرتبط است. به عبارت دیگر، پرسش دقیق‌تر این نیست که «چقدر باید مهرورز بود»، بلکه این است که چگونه باید مهرورز بود.»

او با اشاره به تیپ‌های شخصیتی می‌گوید: «برخی افراد مهرورز هستند، چون شخصیت‌شان سالم، همدل و متعادل است. اما برخی دیگر بر خلاف ظاهر، به لحاظ روانی آسیب‌دیده هستند. مهرورزی آنها نه از سلامت روان، بلکه از ترس، نیاز به تأیید، ناایمنی هیجانی یا جبران زخم‌های گذشته نشأت می‌گیرد. این نوع مهرورزی، فرد را فرسوده و رابطه را ناسالم می‌کند. آگاهی از این الگوها اولین گام برای رسیدن به مهرورزی سالم و پایدار است. گروه دیگر، شخصیت مهرطلب یا ازخودگذشتگی افراطی دارند و همیشه نیازهای خود را آخر قرار می‌دهند و نمی‌توانند «نه» بگویند، چون خود را مسئول شادی دیگران می‌دانند و به دلیل ترس از نارضایتی دیگران، دچار خودفراموشی می‌شوند. گروه دیگر همواره دنبال «نجات دادن» دیگران هستند؛ حتی زمانی که مشکلی وجود ندارد.» صبورنژاد با بیان اینکه محبت و مهربانی بی‌مرز و یک‌طرفه می‌تواند آسیب‌های جدی به همراه داشته باشد، می‌گوید: «افرادی که دائماً در نقش حامی و کمک‌کننده قرار می‌گیرند، در نهایت خسته، بی‌انرژی، بی‌پاسخ از سوی دیگران و گرفتار روابط نابرابر می‌شوند. آنها محبت می‌کنند، اما وقتی خود نیازمند حمایت هستند، اغلب به سکوت و بی‌توجهی می‌رسند. از سوی دیگر آنها احساس تهی‌شدگی عاطفی دارند چون وقتی نیازمند محبت هستند، بازخوردی دریافت نمی‌کنند و وقتی فرد باور کند «ارزش من فقط در کمک به دیگران است»، هر ناکامی کوچک، او را از نظر روانی فرو می‌ریزد. علم روان‌شناسی تأکید می‌کند، مهرورزی سالم فقط زمانی ممکن است که فرد، همان اندازه که به دیگران محبت می‌کند، به خود نیز توجه داشته باشد.»

نه گفتن محترمانه

این روانشناس می‌گوید: «افراد بسیاری هستند که بی‌دلیل و بی‌منطق، زیادی محبت می‌کنند، اما برای بهبود این وضعیت باید قدم‌های مهمی بردارند. مهربانی بیش از حد، ویژگی اخلاقی نیست، بلکه مشکل است و حل آن باید در اولویت باشد. این افراد باید از خودشان سؤال کنند تا کی می‌خواهند دیگران را بیشتر از خود دوست بدارند و تا چه زمانی می‌توانند بیشتر توان خود را برای دیگران و تغییر دادن آنها صرف کنند؟ آیا بهتر نیست انرژی خود را صرف بهبود حال خودشان کنند؟ یادمان باشد اگر تمام توان خود را هم برای تغییر دادن دیگران به کار بریم، نتیجه‌ای نمی‌گیریم، اما اگر همین انرژی را صرف تغییر خود کنیم، حتماً موفق خواهیم شد. آدم‌های زیادی‌مهربان، مهارت نه گفتن ندارند و چون بسیاری از کارها را از روی خجالت و بدون علاقه واقعی خود انجام می‌دهند، معمولاً ناراضی و خسته هستند. بنابراین باید در زمینه «نه گفتن محترمانه» به صورت حرفه‌ای آموزش ببینند تا بتوانند هر درخواستی را نپذیرند. نکته بعدی این است که باید در امور خود مرزبندی مشخصی داشته باشند. مثلاً اینکه چه کاری را می‌خواهند انجام دهند، چه کاری را نمی‌توانند و چه کاری را نباید انجام دهند. در نهایت اینکه هیچ رابطه‌ای-چه خانوادگی، عاطفی و چه دوستی- با یک «دهنده ثابت و یک گیرنده ثابت» سالم نمی‌ماند. بنابراین باید مسئولیت‌ها در یک رابطه توزیع شود.»

نوبت دوم

مناقصه عمومی (دو مرحله‌ای)
تأمین ۳۵۰۰۰ کیلوگرم برنج ایرانی

یک شرکت معتبر در نظر دارد تأمین ۳۵ تن برنج ایرانی درجه یک از نوع هاشمی یا طارم را با شرایط مندرج در اسناد مناقصه به شرکت یا شخص حقیقی واجد شرایط و دارای صلاحیت واگذار نماید.
موضوع مناقصه: تأمین ۳۵ تن برنج ایرانی درجه یک از نوع هاشمی یا طارم
مدت زمان تحویل: حداکثر ۲۰ روز طی مراحل مختلف
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ده میلیارد ریال (۱۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال) به صورت چک صیادی ثبت شده در سامانه
نحوه پرداخت: هم زمان با حمل هر مرحله از کالا و تأیید
محل توزیع اسناد مناقصه و تحویل پاکت‌های پیشنهادی: تهران، یوسف‌آباد، خیابان فتحی شقاقی، نبش خیابان جهانمهر، پلاک ۹۰، کدپستی: ۱۴۳۱۷۵۳۹۴۵
مهلت تحویل پاکت‌های پیشنهادی: تا تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۶
هزینه انتشار آگهی به عهده برنده مناقصه خواهد بود.
در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های: ۰۳۱-۸۴۴۴۳۲۷۵ و ۰۹۱۲۵۹۴۰۴۰۶ تماس حاصل فرمایید.

نوبت اول

آگهی تجدید مزایده عمومی

شهرداری اندیشه در نظر دارد به استناد مجوز شماره ۵/۴۱۳/د مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۰۳ موضوع ابلاغ بند ۸ صورتجلسه شماره ۱۹۳ مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۱۷ شورای اسلامی شهر اندیشه، نسبت به‌فروش اموال غیر منقول خود به‌شرح ذیل از طریق مزایده عمومی به اشخاص حقیقی و حقوقی واجدشرایط اقدام نماید.
۱-موضوع مزایده: عبارت است از فروش ۲۵ واحد تجاری طبقه دوم مجتمع اداری تجاری نور واقع در فاز ۳ اندیشه بلوارآزادی
۲-مبلغ فروش: مبلغ پایه کارشناسی شده (گزارش هیأت کارشناسان رسمی دادگستری به‌شماره ۳۱۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۳۰) به‌شرح جدول موجود در موضوع و شرایط شرکت در مزایده می‌باشد.
۳- تضمین شرکت در مزایده: سپرده شرکت در مزایده مطابق مبالغ درج شده در جدول ذیل ماده ۲ اسناد مزایده می‌باشد که می‌بایست تا پایان مهلت تسلیم پیشنهاد قیمت به یکی از صورت‌های ذیل به واحد دبیرخانه شهرداری تسلیم و شماره ثبت پاکت الف را دریافت نمایید.
الف)رسید بانکی واریز وجه مزبور به‌شماره حساب سپرده ضمانت شرکت در مزایده ۰۱۱۳۹۹۴۴۵۶۰۰۱ نزد بانک ملی شعبه شهر اندیشه کد ۲۴۱۷
ب)ضمانت‌نامه بانکی
تذکر۱: مدت تضمین فوق باید در زمان بازگشایی پیشنهاد قیمت معتبر بوده و برای سه ماه دیگر نیز قابل تمدید باشد و علاوه برآن ضمانت‌نامه‌های بانکی باید طبق فرمهای قابل قبول تنظیم شود.
تذکر۲: به پیشنهادهایی که سپرده شرکت در مزایده آنها به غیر از موارد فوق باشد ترتیب اثر داده نخواهد شد.
۴-مدارک لازم جهت دریافت اسناد مزایده: متقاضیان جهت دریافت اسناد مزایده می‌بایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir اقدام نمایند.
۵- مهلت و محل دریافت اسناد مزایده: از تاریخ انتشار آگهی لغایت پایان وقت اداری روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۴ و محل دریافت آن صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir می‌باشد.
۶-مهلت و محل تسلیم پیشنهادات: متقاضیان می‌بایست پاکت‌های پیشنهاد قیمت خود را که برابر شرایط مندرج در کاربرگ مزایده تنظیم شده است را حداکثر تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۵ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir بارگذاری نمایند.
● تذکر: در جلسه بازگشایی صرفاً اسناد دارای امضای الکترونیکی مورد پذیرش است.
۷-تاریخ و محل بازگشایی پیشنهادات: روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۷ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir می‌باشد.
۸- هزینه درج آگهی در روزنامه به‌عهده برنده موضوع مزایده است.
۹- شهرداری اندیشه در رد یا قبول تمام پیشنهادات بدون ذکر دلیل مختار می‌باشد.
برای کسب اطلاعات بیشتر بارکد اسکن شود
● تاریخ چاپ اول: ۱۴۰۴/۹/۲۵ ● تاریخ چاپ دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۲
بهروز کاویانی - شهردار شهر اندیشه

AUCTION SJSCO. D140406

Sirjan Jahan Steel Company is pleased to announce the sale and export of 20,000 tons **DIRECT REDUCTED IRON (DRI),** with the option to increase the contract quantity by up to 25% on basis of FAS at the Buyer's warehouse in Bandar Abbas, IRAN according to INCOTERMS 2020.
Interested applicants are hereby invited to obtain the tender documents by visiting the official website of Sirjan Jahan Steel Company at **sjsco.ir**, through the Sales and customer portal, Tender and Foreign Tender section.
All documentation will be provided electronically.
All bids on conformity to tender instruction should be submitted no later than **Monday, December 22, 2025.**

For more information, please contact us at:
Tel: +2186084642